

Sygn. I C 129/17

WYROK CZĘŚCIOWY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 września 2018 r.

Sąd Okręgowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Małgorzata Banaś
Protokolant:	sekretarz sądowy Małgorzata Bugiel

po rozpoznaniu w dniu 3 września 2018 r. w Słupsku

na rozprawie

sprawy z powództwa M. T.

przeciwko H. C.

o opróżnienie lokalu

i z powództwa wzajemnego H. C.

przeciwko M. L. – T.

o zapłatę

nakazuje pozwanemu H. C., aby opróżnił i opuścił lokal mieszkalny położony w K. przy ul. (...), stanowiący własność powódki.

Na oryginale właściwy podpis.

Sygn. akt I C 129/17

UZASADNIENIE

do wyroku częściowego z dnia 3 września 2018 roku.

Powódka M. T. w pozwie wniesionym do Sądu Rejonowego w S. domagała się orzeczenie eksmisji H. C. z lokalu mieszkalnego położonego w K. przy ul. (...), stanowiącego jej wyłączną własność.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, iż funkcjonowanie ich nieformalnego związku przez wiele lat było oparte na zależności ekonomicznej i emocjonalnej od pozwanego, który w trakcie trwania związku wykazywał w swoim zachowaniu przemoc, był agresywny, zaznaczał swoją dominację finansową, usiłował umniejszać rolę powódki jako matki, ale też często dyskredytował ją w oczach dziecka. Za powyższe zachowania pozwany został skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w S. z dnia 29 kwietnia 2015r. na karę 3 lat pozbawienia wolności.

Powódka będąc przez lata ofiarą skrajnej przemocy ze strony H. C. do dnia dzisiejszego odczuwa przed nim lęk i zagrożenie.

Pozwany H. C. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa ograniczając się w uzasadnieniu swojego stanowiska do złożenia jedynie oświadczenia, iż nie uznaje roszczenia powódki.

Jednocześnie w tym samym piśmie pozwany wniósł powództwo wzajemne o zasądzenie na jego rzecz od strony powodowej kwoty 136.586 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty z tytułu zwrotu kosztów zakupu nieruchomości położonej w K. przy ul. (...), oraz nakładów poczynionych na jej przystosowanie do zamieszkania przez strony niniejszego postępowania.

Obie strony wносиły o zasądzenie od strony przeciwnej na swoją rzecz kosztów postępowania.

Postanowieniem z dnia 21 kwietnia 2017r. Sąd Rejonowy w S. stwierdził swoją niewłaściwość rzeczową i sprawę przekazał Sądowi Okręgowemu w S. wskazując jako podstawę art. 204 § 2 k.p.c.

Sąd ustalił co następuje:

Powódka M. L. poznała H. C. przez Internet w roku 2004. Po pierwszym spotkaniu, namówił ją do przyjazdu do S., obiecując zatrudnienie w barze, przekonywał, że zakochał się w niej. Po około 2 tygodniach od pierwszej wizyty, M. L. przyjechała na stałe do S. i zamieszkała z H. C., który zabrał ją do mieszkania na ul. (...), gdzie przebywały inne kobiety, które świadczyły usługi seksualne, po wcześniejszym telefonicznym umówieniu się z klientem. H. C. po jakimś czasie wyjaśnił M. L. na czym polega praca w tym mieszkaniu i zaproponował jej, żeby zaczęła pracować w taki sposób co po krótkim okresie nastąpiło i zaczęła ona przyjmować klientów. Należność pobierana od klientów była dzielona na pół i połowę otrzymanej sumy pobierał H. C.. M. L. zamieszkała w mieszkaniu przy ul. (...), w którym zamieszkiwał również H. C., mając do dyspozycji jeden pokój. Czasami przebywali oni w wynajmowanym przez H. C. innym mieszkaniu przy ul. (...), które jednak po jakimś czasie H. C. opuścił. W tym czasie dochodziło co jakiś czas do nieporozumień między M. L. i H. C., ponieważ niechętnie zajmowała się ona prostytutką. Od pewnego czasu pieniądze zarabiane przez siebie odkładała, deponując je prawie w całości u H. C..

W dniu 27 marca 2007 roku aktem notarialnym dokonała nabycia od E. i Z. S. udział wynoszącego 1/4 w nieruchomości gruntowej z zabudowaniami mieszkalnymi i gospodarczymi oznaczonej numerem geodezyjnym (...) o powierzchni 1500 m.kw. położonej w K. przy ulicy (...), opisanej szczegółowo w § 1 aktu, objętej księgą wieczystą numer (...) prowadzoną przez Sąd Rejonowy w S. za cenę 48.000 zł.

Sprzedający oświadczyli, że otrzymali od kupującej całą kwotę.

dowód; odpis aktu notarialnego Rep. A numer (...) k. 3-4.

W lokalu tym został zameldowany H. C..

W 2009 roku M. L. zaszła w ciążę i zdecydowała się zaprzestać świadczenia usług seksualnych. Strony wyjechały do A., tam urodził się ich syn O.. W listopadzie 2010 roku, w związku z nieporozumieniami M. L. korzystając z pomocy rodziców wróciła do Polski i zamieszkała u nich w K.. Przed Świętami Bożego Narodzenia H. C. również wrócił do Polski i kontaktował się z M. L. przeproszając ją za swoje zachowanie i prosząc, żeby ponownie zamieszkali razem. M. L. przyjechała z dzieckiem do K. w styczniu 2011 roku. Po jakimś czasie ponownie zaczęło dochodzić do awantur i M. L. ponownie wyjechała do rodziców do K.. Znajdowała się wtedy w trudnej sytuacji, korzystała z pomocy finansowej rodziców. Pozwany nakłaniał powódkę by powróciła do dawnej profesji, i szantażował kiedy ona nie chciała podjąć się tej pracy, że jeżeli nie zdecyduje się, to wszyscy się dowiedzą, że wcześniej zajmowała się prostytutką. Przez okres lipiec - sierpień 2011 roku powódka jeździła co najmniej kilkukrotnie do K., aby spotkać się tam z klientami umówionymi przez jej konkubenta.

W dniu 8 sierpnia 2011r. pozwany złożył do Sądu Rejonowego w S. wniosek o ustalenie miejsca pobytu małoletniego O. L. w miejscu zamieszkania jego ojca, argumentując ten wniosek między innymi tym, że M. L. trudni się prostytutką. W październiku 2011 roku powódka przyjechała z synem do mieszkania w K.. W związku z tym, że dochodziło do awantur między stronami, M. L. złożyła zawiadomienie o znęcaniu się nad nią.

H. C. kontrolował M. L., godziny jej wyjścia z domu i powrotu, śledził ją, sprawdzał z kim się spotyka i czy udała się do pracy, fotografował. Zdarzało się również, że utrudniał jej wyjście z domu, zamykając lub uniemożliwiając wyjście na zewnątrz. W tym czasie nawiązała ona znajomość z W. T., kolegą z pracy, uważając swój związek z H. C. za zakończony.

bezsporne, nadto odpis wyroku z uzasadnieniem SR w S.wydany w sprawie sygn.. II K (...)k. 325, zeznania św. B. S. k. 377-378, św. J. J. k. 379.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w S.z dnia 29 kwietnia 2015r. pozwany H. C. jako oskarżony został uznany winnym tego, że:

1) w okresie od około października 2004r. do lipca 2009r. w S. czerpał, poprzez pobieranie części zapłaty uiszczanej przez klientów, korzyści majątkowe z uprawiania prostytucji przez M. L., czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu, przy czym do 15 listopada 2006r. M. L. była osobą małoletnią;

2) w czerwcu 2011r. w K. groźbą bezprawną doprowadził M. L. do uprawiania prostytucji;

3) w okresie od listopada 2011r. do 28.02.2014r. w K. znęcał się psychicznie i fizycznie nad osobą najbliższą – konkubina M. L. pozostającą w stosunku zależności z tytułu wspólnego zamieszkania, poprzez wszczynanie awantur w miejscu zamieszkania, wyzywanie za pomocą słów powszechnie uznanych za obelżywe, poniżanie, zabranianie wychodzenia z domu, ograniczanie kontaktów z osobami trzecimi, szarpanie, opluwanie, duszenie, oblewanie wodą, grożenie uszkodzeniem ciała i pozbawieniem życia, przykładanie noża do szyi, popychanie, kopanie, uderzanie pięściami po głowie i całym ciele, wykręcanie rąk, uszkodzanie sprzętów domowych i uniemożliwianie korzystania z nich, niszczenie rzeczy należących do pokrzywdzonej, śledzenie, fotografowanie, zamykanie w domu lub uniemożliwianie wyjścia na zewnątrz, przy czym wiosną 2013r. używając przemocy doprowadził pokrzywdzoną do poddania się innej czynności seksualnej

4) w okresie od sierpnia 2013r. do grudnia 2014r. w S. znieważał W. T. za pomocą słów powszechnie uznanych za obelżywe i za to, skazany na karę 3 lat pozbawienia wolności.

bezsporne, nadto odpis wyroku z uzasadnieniem SR w S.wydany w sprawie sygn.. II K (...)k. 325.

Pozwany został osadzony w Areszcie Śledczym w S., a następnie w Zakładzie Karnym w W.. Koniec kary przypada na dzień 2 listopada 2018r.

Powódka usiłowała podjąć starania w kierunku uregulowania sytuacji mieszkaniowej swojej i dziecka, bowiem nadal obawia się nie tylko uciążliwości, jaka może wyniknąć ze wspólnego zamieszkiwania w przyszłości z pozwanym, ale ma obawy o własne bezpieczeństwo i zdrowie, oraz małoletniego syna. Powódka czyniła starania, aby wymeldować pozwanego z lokalu w Urzędzie Gminy, uzyskała jednak ustnie odmowną decyzję.

Aktualnie pozostaje w związku z małżeńskim z W. T., wspólnie zamieszkują, prowadzi gospodarstwo domowe i wychowują syna powódki ze związku z H. C.. Pozwany zapowiedział powódce, że zamierza powrócić do miejsca swojego zameldowania.

Sąd zważył, co następuje:

Pozwany może wnieść powództwo wzajemne także wtedy, gdy roszczenie wzajemne pozostaje w związku z roszczeniem głównym. Taki związek realizuje funkcję powództwa wzajemnego, tj. eliminuje rozbieżności orzeczeń sądowych w ocenie tego samego stanu faktycznego i zmniejsza tzw. społeczne koszty wymiaru sprawiedliwości.

Związek taki występuje w szczególności gdy roszczenia dotyczą tego samego przedmiotu, np. powód żąda wydania rzecz a pozwany zapłaty ceny za rzecz.

Pozew wzajemny wnosi się do sądu pozwu głównego, bez względu na właściwość miejscową i rzeczową dla roszczenia wzajemnego. Wywołuje on w zasadzie wszystkie te skutki – zarówno procesowe, jak i materialnoprawne – jakie są związane z wytoczeniem powództwa głównego. Podlega też badaniu z punktu widzenia wymagań formalnych, fiskalnych, jak i wystąpienia wszystkich przesłanek procesowych, a dodatkowo – czy spełnia on warunki powództwa wzajemnego. Przepis artykułu 204 § 2 k.p.c. normuje szczególny rodzaj właściwości sądu dla powództwa wzajemnego. Sąd pozwu głównego jest właściwy do rozpoznania pozwu wzajemnego, gdy jest rzeczowo właściwy dla obydwu powództw albo gdy sądem pozwu głównego jest sąd okręgowy. Jeżeli sprawa z pozwu wzajemnego należy do właściwości sądu okręgowego, sąd rejonowy przekazuje całą sprawę - także z pozwu głównego - do rozpoznania sądowi właściwemu do rozpoznania powództwa wzajemnego (art. 204 § 3 k.p.c.).

W razie gdy zachodzą warunki jego dopuszczalności, powództwo wzajemne powinno zostać rozpoznane i rozstrzygnięte wraz z powództwem głównym.

Podstawę roszczenia windykacyjnego oraz roszczenia negatoryjnego stanowi powstanie stanu sprzecznego z prawem właściciela, zatem fakt naruszenia własności. Przesłankami obu roszczeń są więc wyłącznie elementy przedmiotowe, obiektywny fakt trwałego wkroczenia w sferę cudzego prawa własności przez podmiot nieuprawniony. Bez znaczenia zatem dla powstania obu roszczeń pozostaną elementy subiektywne, takie jak wina czy dobra lub zła wiara osoby naruszającej cudzą własność (por. wyr. SN z 23.1.2013 r, (...)).

Roszczenie powódki zgłoszone w pozwie głównym oparte zostało na art. 222 k.c. i wynikało z prawa własności, stanowiąc korelat uprawnień właściciela przewidzianych w art. 140 k.c. Bez tych roszczeń wykonywanie prawa własności mogłoby być praktycznie niemożliwe.

To ściśle powiązanie z prawem własności przesądza o tym, że roszczenia windykacyjne przysługują właścicielowi, gdy nastąpi sam fakt naruszenia własności niezależnie od tego, czy osoba, która naruszyła własność, działała w dobrej czy w złej wierze. Właściciel nie może żądać wydania rzeczy, tylko wówczas jeżeli władającemu przysługuje skuteczne wobec właściciela prawo władania rzeczą (art. 222 § lin fine k.c.). Jednym z sposobów obrony pozwanego w procesie windykacyjnym jest podniesienie takiego zarzutu hamującego. Nie wyłącza on roszczenia windykacyjnego na stałe, ale wstrzymuje jego realizację na czas przysługiwania pozwanemu, skutecznego wobec właściciela, uprawnienia do władania rzeczą, wynikającego z prawa rzeczowego. Do takich praw należy prawo wynikające np. z użytkowania (art. 252 k.c.), ze stosunku zobowiązaniowego, np. umowy dzierżawy (art. 693 k.c.), najmu (art. 659 k.c.), z przysługującego pozwanemu prawa zatrzymania (art. 461 k.c.).

Pozwany H. C. nie wykazał iż takie uprawnienie jemu przysługuje. Sprawa natomiast zwrotu poczynionych przez niego nakładów na remont mieszkania czy jego zakup może być w ocenie sądu przedmiotem roszczenia o zwrot tych nakładów lub ich równowartości - co zostało już przez niego objęte powództwem wzajemnym zgłoszonym w niniejszej sprawie. Nie ma to jednak żadnego znaczenia dla postępowania o wydanie lokalu.

Dodatkowym argumentem za uwzględnieniem powództwa jest zachowanie pozwanego w okresie wspólnego zamieszkiwania z powódką, polegające na stosowaniu przemocy w rodzinie, które czyni szczególnie uciążliwym wspólne dalsze zamieszkiwanie, zważywszy też na fakt ułożenia sobie życia przez powódkę z innym mężczyzną. To pozwany, a nie powódka został skazany prawomocnym wyrokiem karnym za znęcanie się, to w nim tkwi zatem źródło niepokojów w rodzinie, poczucie krzywdy, braku wiary we własne siły, poczucie zagrożenia.

Z tych względów orzeczono jak w wyroku częściowym.

Na oryginale właściwy podpis.

Notatka urzędowa

W dniach 15 – 30 września 2018r. Sędzia sprawozdawca przebywała na zaplanowanym zgodnie z planem urlopie wypoczynkowym

ZARZĄDZENIE

1. odnotować w kontrolce sporządzenie uzasadnienia;
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć peł. pozwanego adw. K. K. zgodnie z wnioskiem z dnia 6.09.2018r. (k. 395) na adres jak poprzednio (k. 376);
3. akta do dalszych czynności przedłożyć z wpływem apelacji Przewodniczącemu Wydziału lub za 21 dni od doręczenia jak wyżej.

S., dnia 1.10. 2018 roku Sędzia